

Súd: Okresný súd Levice
Spisová značka: 14Csp/22/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319201198
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Viera Kováčová
ECLI: ECLI:SK:OSLV:2022:4319201198.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Levice sudkyňou Mgr. Vierou Kováčovou v spore žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, v konaní zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát so sídlom 811 07 Bratislava - Mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: Q. J., F.. XX.XX.XXXX, T. XXX XX C., C. XX, o zaplatenie 1 560,36 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a .

II. Žalovaný m á nárok na náhradu trov konania v rozsahu 95,82 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.03.2019, sa žalobca ako právny nástupca spoločnosti Consumer Finance Holding a.s., z titulu zlúčenia uvedenej spoločnosti s VÚB, a.s. domáhal zaplatenia sumy 1 675,59 eura s príslušenstvom. Dôvodil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili spolu dňa 18.09.2013 zmluvu o pôžičke evid. č. XXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalobca žalovanému pôžičku vo výške 2 400 eur. Podľa zmluvy o pôžičke mal žalovaný splácať pôžičku v pravidelných 72 mesačných splátkach v sume 69,27 eura, a to až do celkovej sumy pôžičky vo výške 4 987.44 eura. Do podania žaloby uhradil žalovaný z vyššie uvedenej zmluvy sumu 2 371,89 eura. Vzhľadom na to, že žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia, dňa 26.03.2016 listom - predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok, pričom žalovaného upozornil na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok ani v dodatočne poskytnutej lehote nedošlo, žalobca dňa 19.05.2016 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 25.05.2016 - „Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru“. Do podania žaloby žalovaný dlžné splátky neuhradil. Právo žalobcu na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti upravil článok 8.4 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavoval sumu 1 675,59 eura. Žalobca si uplatnil aj zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po Oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Zmluvnú pokutu, evidovanú v priloženom Prehľade splátok a úhrad v stĺpci „Pokuta“ v sume 228,78 eura, si v tomto konaní neuplatnil. Súčasťou pohľadávky boli aj náklady, ktoré vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávky, ktoré si žalobca v tomto konaní uplatnil vo výške 45,23 eura. Na základe vyššie uvedeného, celkový výšku dlžnej sumy žalovaného ku dňu podania žaloby tvorila Istina + Náklady na vymáhanie - Prijaté úhrady = Žalovaná suma, t.j. 4 002,25 eura + 45,23 eura - 2 371,89 eura = 1 675,59 eura. Zostatok pohľadávky evidovaný v Prehľade splátok a úhrad /stĺpec „Zostatok“/ zahŕňal aj zmluvnú pokutu vo výške 228,78 Eur /stĺpec „Pokuta“/, ktorú si Žalobca v tomto konaní neuplatnil (1 904,37 eura - 228,78 eura = 1 675,59 eura).

2. Súd lustráciou zistil, že podaniu žalobcu predchádzali podania evidované pod sp. zn. 15Csp/144/2018, sp. zn. 7Csp/8/2019, sp. zn. 15Csp/25/2019, v dôsledku čoho sa oboznámil s podanými návrhmi a zistil, že síce ide o zhodu strán sporu, avšak predmet sporu je rozdielny.

3. Vo veci samej súd najskôr rozhodol platobným rozkazom zo dňa 18.04.2019 č. k. 14Csp/22/2019-55, proti ktorému v zákonnej lehote podal odôvodnený odpor žalovaný, preto súd uznesením zo dňa 16.05.2019 č. k. 14Csp/22/2019-68 zrušil platobný rozkaz.

4. V odpore žalovaný namietal pohľadávku čo do dôvodu a výšky a mal za to, že žalobca sa chce na ňom obohatiť bez právneho dôvodu a chce na súde uplatniť úžeru a neplatný právny nárok. Takisto namietol trovy konania čo do výšky a dôvodu. Uplatňovaný nárok bol podľa neho nedôvodný a neopodstatnený a neuznával ho v celom rozsahu. Nesúhlasil s povinnosťou na zaplatenie peňažnej sumy uloženej v platobnom rozkaze, ktorý si žalobca uplatnil bez právneho dôvodu a v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, s úniovým právom a žiadal priznať bezdôvodné obohatenie a úžeru. K skutkovému stavu uviedol, že so žalobcom uzavrel úverový právny úkon, ktorý sa stal právnym rámcom na poskytnutie finančných prostriedkov. Išlo o formulárovú, predtlačенú, typovú zmluvu, ktorú mu veriteľ predložil na podpis a ktorá bola koncipovaná tak, že nezabezpečila rovnosť a vyváženosť účastníkov zmluvného vzťahu. Zmluvu podpísal dňa 18.09.2013, a preto žalovaný mal za to, že sa riadi zákonom č. 129/2010 Z.z., v dôsledku čoho vytýkal, že v nej absentujú povinné náležitosti zmluvy. Najmä vytýkal skutočnosť, že splátka nie je rozdelená na istinu a úroky a ďalšie poplatky, na základe čoho sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Okrem toho poukázal na to, že veriteľ použil nekalé obchodné praktiky, spočívajúce v neinformovaní spotrebiteľa o dôsledkoch vyplývajúcich z jednotlivých ustanovení zmluvy a nekonal

s náležitou odbornou starostlivosťou. Použil predtlačенú formulárovú štandardizovanú zmluvu, ktorej obsah bol vopred pripravený bez možnosti ovplyvniť jej obsah druhou zmluvnou stranou, bez odborného výkladu. Samotný rozsah dokladov formátu A4 písaných extrémne drobným písmom bez odborného výkladu podľa neho postavil spotrebiteľa do nevýhodnej pozície a on si ich neprečítal. Dal tiež do pozornosti, že výška fixnej ročnej úrokovej sadzby bola vo výške 32% a RPMN tiež vo výške 32%. Reálna výška RPMN bola podľa neho pritom 31,45%. Zároveň vytkol, že splácanie úveru nebolo dojednané určite

a zrozumiteľne, pretože v zmluve bolo dohodnuté, že dlžník má splatiť úver v 72 mesačných splátkach vo výške 69,27 eura, čo spolu predstavovalo 4 987,44 eura a na zmluve bola schválená výška pôžičky vo výške 2 400 eur, celková čiastka vo výške 4 987,44 eura, výpočet celkových nákladov spotrebiteľa vo výške 2 587,44 eura. Zdôraznil, že zaplatil sumu 2 441,89 eura, teda mal za to, že preplatok je 41,89 eura. Vychádzal pritom z toho, že zaplatil ešte 2 splátky po 35 eur, ktoré úhrady doložil do spisu. Zároveň žiadal o kontrolu predmetnej zmluvy a považoval v rozpore s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu niekoľkonásobne priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami, ak veriteľ vyžil tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie. S poukazom na právne predpisy, ako aj judikatúru žiadal zrušiť platobný rozkaz, odmietnuť žalobu ako nedôvodnú a zaviazat žalobcu na úhradu trov konania.

5. V zmysle § 167 ods. 3 CSP žalobca k odporu žalovaného uviedol, že uzatvorená zmluva aj s poukazom na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti. Vo vzťahu

k náležitosti rozpisu splátok odkázal na aktuálne uznesenie Najvyššieho súdu SR

z 22.02.2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, kde bolo jednoznačne konštatované, že zmluva nemusí obsahovať rozpis splátok na istinu, úroky a poplatky. Vo vzťahu k preukázaniu náležitosti

v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. odkázal aj na výrok rozsudku Súdneho dvora EÚ (tretia komora) zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15, kde sa uvádza, že zmluva

o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Uvedené bolo možné doplniť aj o súčasnú právnu úpravu v zákone č. 129/2010 Z. z., z ktorého vyplýva, že je postačujúce, ak rozpis jednotlivých položiek každej splátky sa uvádza v amortizačnej tabuľke, ktorá nie je automaticky súčasťou každej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a povinnosť ju vydať má veriteľ na základe žiadosti dlžníka/ spotrebiteľa. Zároveň bolo vhodné poukázať aj na ďalšie rozhodnutia Najvyššieho súdu SR ako najvyššej súdnej inštancie v sústave všeobecných súdov, a to predovšetkým uznesenie NS SR z 17.04.2018 sp. zn. 3Cdo/56/2018 alebo uznesenie NS SR z 23.04.2018 sp.

zn. 4Cdo/211/2017, kde súd poskytol dostatočné odôvodnenie uvedenej náležitosti spotrebiteľského úveru aj s poukazom na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES. Vo vzťahu k platnosti uzatvorenej zmluvy uviedol, že zmluva bola riadne podpísaná oboma zmluvnými stranami. V zmysle uvedeného tak boli splnené základné zákonné predpoklady pre platnosť právneho úkonu. Žalovaný rovnako tak nebol k podpisu zmluvy žiadnym spôsobom nútený a túto nepodpísal pod nátlakom. Zmluva rovnako tak neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, pričom žalovaný bol s parametrami zmluvy riadne oboznámený a tieto boli konkretizované vo forme zmluvných podmienok, s ktorými bol žalovaný riadne oboznámený. Žalovaný bol riadne oboznámený s výškou schválenej pôžičky, dĺžkou splácania poskytnutého úveru, ako aj s tým, že je povinný platiť predpísané úroky. Na všetky tieto okolnosti de facto žalovaný poukázal v podanom odpore. To, že zmluva bola podľa názoru žalovaného formulárová, samo o sebe, nespôsobuje jej neplatnosť ako celku. Žalovaný pri podpise zmluvy taktiež nevzniesol žiadne námietky k jej obsahu. Na základe uvedených skutočností navrhol súdu, aby vyhovel podanej žalobe a priznal žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

6. Žalovaný v zmysle § 167 ods. 4 CSP zotrval v celom rozsahu na odpore a žiadal súd, aby z úradnej moci vykonal kontrolu predmetnej zmluvy. Mal za to, že sa predmetný úver riadi zákonom č. 129/2010 Z.z. a v predmetnej zmluve sa nachádzajú neprijateľné podmienky, na základe ktorých je úver bezúročný a bez poplatkov. Ohľadom námietok žalobcu dal do pozornosti, že smernica zakotvuje tzv. úplnú harmonizáciu. To, že Súdny dvor EÚ potvrdil, že smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmeli zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení smernice, je síce na jednej strane pochopiteľné, ale na druhej strane irelevantné, pretože v tomto konkrétnom prípade išlo vnútroštátne právo nad rámec smernice a teda vnútroštátne právo je v konflikte s právom EÚ. Čo sa týkalo poukázania na dôvodovú správu, uviedol, že novela zákona vstúpila do platnosti dňa 01.05.2018, pričom zmluva bola uzatvorená skôr. V právnom poriadku Slovenskej republiky platí zásada zákazu retroaktivity, preto považoval aplikáciu právnych predpisov účinných neskôr ako došlo k uzatvoreniu úverovej zmluvy za neaplikovateľné na daný prípad. Rovnako tak Súdny dvor EÚ vyložil smernicu tak, že článok 23 smernice sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu

o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Avšak zákon bol opäť v priamom rozpore s výkladom smernice, pretože zákon hovorí, kedy je zmluva o spotrebiteľskom úvere bezúročná a bez poplatkov. Zhrnul, že požiadavka zákona v čase uzatvorenia zmluvy o úvere však bola od požiadavky smernice iná, preto mal za to, že spotrebiteľ by nemal byť

v nevýhode pre pochybenie zákonodarcu. Zdôraznil, že on ako spotrebiteľ by mal mať ochranu súdu, pretože žalovaný (správne malo byť žalobca) konal nekalou, použil nekalé praktiky, obchádzal zákon platný a účinný v čase uzatvorenia zmluvy a konal v rozpore s dobrými mravmi. Zároveň poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 7C/52/2016, ako aj iné rozhodnutia všeobecných súdov. V súlade s uvedeným zotrval na návrhu a žiadal, aby súd zrušil platobný rozkaz, odmietol žalobný návrh ako nedôvodný a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania.

7. Následne súd nariadil pojednávanie na prejednanie veci, na čo zareagoval žalobca a podaním doručeným súdu dňa 04.07.2019 podal návrh na zmenu strany sporu na strane žalobcu.

8. Uznesením zo dňa 09.07.2019 č.k. 14Csp/22/2019-101 súd pripustil, aby pôvodný žalobca z konania vystúpil a aby do konania na miesto žalobcu vstúpila spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtina 48, Bratislava, IČO: 35 831 154.

9. Následne súd vec prejednal na nariadenom pojednávaní, ktorého sa nezúčastnil žalobca, právny zástupca žalobcu, svoju neúčasť ospravedlnil a súhlasil s rozhodnutím vo veci bez ich účasti. Pojednávanie sa nezúčastnil ani žalovaný, svoju neúčasť žiadnym spôsobom neospravedlnil, predvolanie na pojednávanie riadne prevzal dňa 02.07.2019, preto súd vec prejednal podľa § 180 CSP v neprítomnosti žalobcu, právneho zástupcu žalobcu a žalovaného.

10. Žalobca v rámci ospravedlnenia neúčasti na nariadenom pojednávaní zbral žalobu v časti späť a to v sume 45,23 eura účtovaných ako náklady na vymáhanie pohľadávky a v sume 70 eur z dôvodu vykonaných úhrad žalovaným dňa 19.03.2019 a dňa 26.04.2019 po 35 eur. Zároveň upravil petit žaloby tak, že žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie istiny 1 560,36 eura, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1 630,36 eura od 31.05.2016 do 19.03.2019, zo sumy 1 595,36 eura od 20.03.2019 do 26. 04. 2019, zo sumy 1 560,36 eura od 27.04.2019 do zaplatenia, a to všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku a taktiež žiadal priznať náhradu trov konania v plnom rozsahu.

11. Na pojednávaní dňa 07.08.2019 súd prvej inštancie žalobu zamietol, konanie v časti o zaplatenie 115,23 eura s príslušenstvom zastavil a o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal.

12. Proti rozsudku Okresného súdu Levice zo dňa 07. augusta 2019 sp. zn. 14Csp/22/2019 - 128 podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie.

13. Žalobca vo svojom odvolaní uviedol, že súd prvej inštancie žalobu napadnutými výrokmi zamietol a rozhodol o trovách konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovaná pohľadávka je bezúročná, keď dôvod bezúročnosti založil na absencii obligatórnych náležitostí zmluvy - údaj o konečnej splatnosti pôžičky v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a - termíny splátok úveru podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom

v čase uzatvorenia zmluvy, keď údaj o konečnej splatnosti uvedený v zmluve, citujem: „termín konečnej splatnosti(mesiac/rok):9/2019“, podľa jeho právneho názoru nie je v súlade

s predmetným zákonným ustanovením, ktoré podľa neho vyžaduje uvedenie presného dátumu konečnej splatnosti. Dojednanie o konečnej splatnosti vymedzené mesiacom a rokom hoc si zmluvné strany dojednali, že jednotlivé splátky sú splatné do 20. dňa príslušného mesiaca, je podľa jeho právneho názoru v rozpore so zákonom. Ide o nesprávny právny názor, ktorý je v rozpore s účelom tohto zákonného ustanovenia a je v rozpore s eurokomformným výkladom zákona vo svetle rozsudku Súdneho dvora Európskej únie C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti P. T.. Z obsahu zmluvy je jednoznačne zrejmé, že konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 20.09.2019, keď jednotlivé splátky boli splatné do 20. dňa v mesiaci

a konečná splatnosť bola dohodnutá na mesiac 9/2019. Neobstojí ani právny názor súdu prvej inštancie, že dojednanie jednotlivých splátok k 20. dňu v mesiaci v bode 6.2. zmluvy o úvere bolo pre spotrebiteľa nezrozumiteľné, keďže ho vyvracajú jednotlivé úhrady splátok úveru žalovaným po dobu trvania zmluvy. Úverová zmluva má všetky obligatórne náležitosti vyžadované zákonom v čase jej uzavretia. Správnym právnym posúdením veci mal súd žalobe vyhovieť v rozsahu po čiastočnom späťvzatí žaloby.

14. Žalovaný sa k podanému odvolaniu žalobcu písomne vyjadril dňa 09.09.2019, v ktorom poukázal na to, že sa predmetný úver riadi zákonom č. 129/2010 Z. z.. V predmetnej zmluve sa nachádzajú neprijateľné podmienky na základe, ktorého je úver bezúročný a bez poplatkov. Predmetná zmluva sa riadi zákonom č. 129/2010 Z. z. (zákon o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov) § 11 ods. 1 písm. b) úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa). V zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. a) Občianskeho zákonníka „Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy“, pričom hypotéza tejto normy je naplnená tým, že spotrebiteľ má splácať istinu úveru a zároveň platiť odmenu veriteľovi vo forme úrokov, avšak pred uzavretím zmluvy (a ani v zmluve samotnej) nemá spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa, v akej výške bude mesačne splácať svoj dlh a v akej výške bude platiť odmenu veriteľa. V zmysle ust. § 53 ods. 4 písm. o) Občianskeho zákonníka „Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré oprávňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi“, pričom v konkrétnom správaní veriteľov sa to prejavuje v tom, že nielen do momentu vyžiadania si amortizačnej tabuľky, dokonca aj vypracovaním samotnej amortizačnej tabuľky - je to veriteľ, kto po podpise zmluvy jednostranne určuje, aká časť bude použitá na splátku istiny a aká časť bude použitá na splátky odmeny veriteľa bez toho, aby do toho mohol spotrebiteľ akokoľvek zasiahnuť.

15. Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 07. októbra 2020 pod sp. zn. 25Co/196/2019 - 169 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania a vec mu vrátil v tejto časti na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z odôvodnenia zrušujúceho uznesenia súdu druhej inštancie je zrejmé, že odvolací súd nezdieľal názor súdu prvej inštancie, podľa ktorého v zmluve absentujú náležitosti: 1. termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a 2. termíny jednotlivých mesačných splátok. Z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu je ďalej zrejmé, že sa nestotožnil s tým, že konkrétne termíny splatnosti jednotlivých splátok boli uvedené drobným nečitateľným písmom a na nevhodnom mieste a poukázal na Nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka s účinnosťou od 01.01.2015, pričom v ustanovení § 1b bola upravená veľkosť písma ustanovení spotrebiteľskej zmluvy a Všeobecných obchodných podmienok. Predmetná zmluva bola uzatvorená dňa 18.09.2013 a nie je možné na veľkosť písma v nej uvedenú aplikovať predmetné ustanovenie. Z uvedených dôvodov je súd prvej inštancie povinný sa opäť zaoberať dôvodnosťou uplatneného nároku po čiastočnom zastavení konania.

16. Žalobca elektronickým podaním doručeným Okresnému súdu Levice dňa 25.11.2020 uviedol, že pohľadávka žalobcu vo výške 1 560,36 eur pozostáva z dlžnej sumy 236,48 eur, ktorá predstavuje neuhradené úverové splátky pod č. 28 v sume 28,67 eura, pod č. 29, 30 a 31 každá v sume 69,27 eura. Z predčasne zosplatennej istiny zostatku úveru v sume 1 854,88 eur, ktorá predstavuje čistú istinu úveru bez navýšenia o zmluvné úroky a táto je krátená o sumu 531 eur, ktorá bola uhradená žalovaným po predčasnom zosplatení pohľadávky.

17. Žalobca vo svojom vyjadrení, ktoré bolo konajúcemu súdu doručené dňa 14.05.2021 uviedol, že žalovaný zaplatil do začatia konania úverovú pohľadávku vo výške 2 371 eur. Náklady na vymáhanie pohľadávky v sume 45,23 eur si žalobca neuplatňuje s poukazom na čiastočné späťvzatie zo dňa 30.07.2019.

18. V elektronickom podaní, ktoré doručil žalobca tunajšiemu súdu dňa 18.01.2022 za účelom preukázania schopnosti žalovaného splácať spotrebiteľský úver odkázal na údaje o zamestnávateľovi a výške mesačného príjmu uvedeného v úverovej zmluve, ktorých pravdivosť žalovaný potvrdil svojím vlastnoručným podpisom. V čase uzatvorenia zmluvného vzťahu bol žalovaný v riadnom pracovnoprávnom vzťahu. Výška dosahujúceho čistého mesačného príjmu žalovaného v čase podpisu úverovej zmluvy bola postačujúca na plnenie si povinností žalovaným vyplývajúcich z úverovej zmluvy.

19. Na nariadené pojednávanie dňa 03.03.2022 sa právny zástupca nedostavil, predvolanie mal riadne a včas doručené dňa 08.02.2022, neúčast' súdu ospravedlnil elektronickým podaním, ktoré bolo doručené konajúcemu súdu dňa 28.02.2022 z dôvodu hospodárnosti konania ako aj pracovnej zaneprázdnenosti, o odročenie nepožiadal, žalovaný predvolanie mal riadne a včas doručené dňom 24.02.2022, o odročenie nepožiadal, neúčast' súdu neospravedlnil a preto súd vec prejednal podľa § 180 CSP v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu a žalovaného.

20. Strany sporu nemali ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania.

21. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to najmä: Notárskou zápisnicou spísanou v sídle spoločnosti Všeobecná úverová banka, a. s. dňa 11. decembra 2017 JUDr. Juditou Floriánovou pod sp. zn. N 3283/2017, Nz 54215/2017, NCRIs 55029/2017, opisom rozdelenia majetku a záväzkov k 30. júnu 2017 - príloha 1 k projektu, prehľadom splátok a úhrad, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 25.05.2016, písomnou zmluvou o poskytnutí pôžičky s evidenčným číslom XXXXXXXX zo dňa 18.09.2013, predžalobnou upomienkou zo dňa 26.03.2016, doručenou na žalovaného s dátumom prevzatia 06.04.2016, dokladmi o úhrade sumy 35 eur žalovaným zo dňa 18.03.2019 a zo dňa 25.04.2019, podacím hárkom zo dňa 20.06.2019, pod č. L., oznámením o postúpení pohľadávky z 20. júna 2019, odvolaním splnomocnenia zo dňa 21.06.2019, žiadosťou o postúpenie a prevod uzavretou medzi postupcom 1. Všeobecná úverová banka, a. s., postupcom 2. VÚB Leasing, a. s. a postupníkom Intrum Slovakia, s. r. o. zo dňa 07.06.2019, Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017 uzavretou medzi Consumer Finance Holding, a. s., Všeobecná úverová banka, a. s. a Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., interaktívnou kalkulačkou na výpočet RPMN, doručenkou na žalovaného (čl. 320), vyhlásením klienta - žalovaného zo dňa 18.09.2013, Štandardnými európskymi informáciami o spotrebiteľskom úvere divízia SLPO zo dňa 18.09.2013, informáciou o ročnej percentuálnej miere nákladov, žiadosťou žalovaného o poskytnutie pôžičky zo dňa 18.09.2013, fotokópiou preukazu

totožnosti žalovaného, oznámením Consumer Finance Holding, a. s. žalovanému zo dňa 02.09.2013, rozhodnutím Okresného súdu Nitra zo dňa 21.09.2021 sp. zn. 36Csp/210/2020 - 144, rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 11. mája 2021 sp. zn. 14CoCsp/52/2020 - 180, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 06. októbra 2021 sp. zn. 16CoCsp/22/2021 - 224, uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 22. apríla 2021 sp. zn. 11CoCsp/11/2021 - 179, stanoviskom Národnej banky Slovenska k RPMN zo dňa 26.01.2022.

22. Žalobca elektronickým podaním doručeným Okresnému súdu Levice dňa 01.08.2019 vzal žalobu späť v časti o zaplatenie 115,23 eura, sumu vo výške 70 eur z dôvodu plnenia žalovaného dňa 19.03.2019 vo výške 35 eur a dňa 26.04.2019 vo výške 35 eur a tiež v časti nákladov na vymáhanie pohľadávky vo výške 45,23 eura, pričom súd prvej inštancie v tejto časti rozsudkom zo dňa 07. augusta 2019 sp. zn. 14Csp/22/2019 - 128 konanie právoplatne zastavil podľa § 145 ods. 2, § 146 ods. 1 CSP a preto predmetom súdneho konania zostala pohľadávka žalobcu vo výške 1 560,36 eur.

23. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

24. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

25. Na základe Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, ktorá bola uzavretá medzi postupcami Consumer Finance Holding, a. s. a Všeobecnou úverovou bankou, a. s. a postupníkom Intrum Justitia Slovakia, s. r. o. pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a. s. postúpil žalovanú pohľadávku voči žalovanému na základe prílohy č. 3 Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok na obchodnú spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o.. Postúpenie pohľadávky bolo postupcom Všeobecnou úverovou bankou, a. s. oznámené žalovanému dňa 20. júna 2019, pričom predmetné oznámenie bolo podané na poštový úrad dňa 20.06.2019 o čom svedčí podací hárok pod č. L.. Pôvodný veriteľ Consumer Finance Holding, a. s. na základe projektu rozdelenia zlúčením, ktorý bol uzavretý dňa 11. decembra 2017 medzi zanikajúcou spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. a nástupníckou spoločnosťou Všeobecnou úverovou bankou, a. s. a VÚB Leasing, a. s. ako nástupníckymi spoločnosťami sa veriteľom voči žalovanému stala Všeobecná úverová banka, a. s. s poukazom na obsah Notárskej zápisnice spísanej dňa 11. decembra 2017 pod sp. zn. N 3283/2017, NZ 54215/2017, NCRIs 55029/2017. S poukazom na predložené listinné dôkazy veriteľom súd mal za to, že je daná aktívna vecná legitimácia žalobcu Intrum Slovakia, s. r. o. nakoľko podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené (§ 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Obchodná spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s. r. o. preukázala aktívnu vecnú legitimáciu písomnou Rámcovou zmluvou o postúpení pohľadávok uzavretou dňa 30.11.2017 medzi postupcom Consumer Finance Holding, a. s., Všeobecná úverová banka, a. s. a postupníkom Intrum Justitia Slovakia, s. r. o.. Súdu bola predložená príloha č. 3 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok, z ktorej je zrejmé, že postúpenie sa týkalo aj zmluvy uzavretej pod č. XXXXXXXX, ktorú uzavrel žalovaný s právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding, a. s.. Postupca oznámil žalovanému postúpenie pohľadávky dňa 20. júna 2019 a súdu predložil podací hárok č. L., z ktorého vyplýva, že oznámenie o postúpení pohľadávky bolo podané na poštový úrad dňa 20.06.2019.

26. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinný od 01.03.2012 do 30.09.2013) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

27. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlíšné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

28. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

30. Podľa § 497 Obchodného zákonníka (účinného od 01.02.2013 do 30.11.2013) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

31. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (účinný od 10.06.2013 do 30.04.2014) tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

32. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

33. Podľa § 2 písm. a) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania.

34. Podľa § 2 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

35. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

36. Podľa § 7 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

37. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

38. Podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

39. Podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

40. Podľa § 11 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

41. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

42. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

43. Podľa § 559 ods. 1 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne.

44. Podľa § 559 ods. 2 Občianskeho zákonníka dlh musí byť splnený riadne a včas.

45. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

46. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

47. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (účinný od 01.01.2015) výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

48. Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žaloba nebola podaná dôvodne a preto žalobu v celom rozsahu zamietol. Právny predchodca žalobcu ako veriteľ uzavrel so žalovaným dňa 18.09.2013 písomnú zmluvu o úvere pod č. XXXXXXX, na základe ktorej právny predchodca žalobcu spoločnosť Consumer Finance Holding, a. s. ako veriteľ poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2 400 eur. Zmluva o úvere je absolútnym obchodom a preto sa spravuje ustanovením § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Z obsahu uzavretej zmluvy je zrejmé, že veriteľ dňa 18.09.2013 zmluvu o poskytnutí pôžičky uzatváral ako dodávateľ a pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej, podnikateľskej činnosti. Žalovaný uzatváral zmluvu o pôžičke ako fyzická osoba a pri uzatváraní a plnení zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Vzhľadom na tieto skutočnosti súd považoval zmluvu o poskytnutí pôžičky zo dňa 18.09.2013 vo vzťahu k pozícii žalovaného za spotrebiteľskú zmluvu a preto na daný právny vzťah aplikoval ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, v ktorých sú upravené spotrebiteľské zmluvy a tiež zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

49. V zmysle rozhodnutia Krajského súdu v Nitre podrobil súd uzavretú zmluvu o pôžičke ex offo súdnej kontrole a zistil, že v zmluve o uzavretí pôžičky bola dohodnutá fixná ročná úroková sadzba vo výške 32 %. Z uzavretej zmluvy o pôžičke medzi veriteľom Consumer Finance Holding, a. s. je zrejmé, že na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere pod č. XXXXXXX veriteľ poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2 400 eur a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splácať v 72 splátkach po 69,27 eura, ktorá splátka predstavuje splátku s poistením pri priemernej hodnote RPMN 18,84 %. Celkové náklady spotrebiteľa podľa zmluvy predstavovali sumu 2 587,44 eura a celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť veriteľovi bola vo výške 4 987,44 eura. Zmluvné strany si dohodli aj termín konečnej splatnosti na mesiac september 2019. RPMN a fixná ročná úroková sadzba bola dohodnutá na 32 %.

50. Žalovaný úver riadne a včas nesplácal a preto veriteľ dňa 26.03.2016 vyzval žalovaného, že má nedoplatok na splátkach v celkovej výške 237,21 eur a preto ak do 05.05.2016 nedôjde k úhrade, veriteľ

je oprávnený úver zosplatniť, pričom žalobca predložil k predžalobnej upomienke doručenkou (na čl. 390). Žalovaný si svoju povinnosť nesplnil a preto veriteľ dňa 25.05.2016 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. Žalovaný výzvu zo dňa 26.03.2016 prevzal dňa 06.04.2016 (doručenka na čl. 30 spisu). Žalovaný prevzal žalobu dňa 29. apríla 2019, kedy sa dozvedel o tom, že veriteľ vyhlásil dňa 25.05.2016 okamžitú splatnosť úveru. Súd mal preto za preukázané, že veriteľ pri zosplatnení úveru postupoval podľa § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

51. Súd sa zaoberal tým, či fixná ročná úroková sadzba vo výške 32 %, ktorá bola dojednaná zmluvnými stranami je v súlade s dobrými mravmi.

52. Súd konštatuje, že podstatne vysoké úroky dojednané pri zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa a mravným princípom spoločenského poriadku a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka je úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vzhľadom na rozhodujúce okolnosti starostlivo posúdil, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednaní úrokov zo spotrebiteľského úveru koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje od dlžníka (spotrebiteľa) primeraný úrok, teda primeranú odmenu za užívanie poskytnutej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ poskytoval úvery za neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov. Podľa priemerných úrokových mier z úverov obchodných bánk zverejnených Národnou bankou Slovenska v mesiaci september 2013 bol pri nových spotrebiteľských úveroch so splatnosťou nad 5 rokov priemerný úrok vo výške 14,27 % ročne, pričom v zmluve bola úroková sadzba 32 %, čo predstavuje 2,29 násobok priemerných úrokov vybraných oprávnenými subjektmi pri obdobných spotrebiteľských úveroch. Z uvedeného dôvodu súd dohodnutú výšku úroku z úveru vo výške viac ako dvojnásobku priemerných úrokov vyhodnotil v rozpore s dobrými mravmi a preto je zmluva v tejto časti neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Aj z tohto dôvodu žalobca preto nemá nárok požadovať za požičanie finančných prostriedkov odplatu - úrok. Podľa § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. dohodnutie úrokovej sadzby je podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere a vzhľadom na to, že súd vyhodnotil dohodu o fixnej ročnej úrokovej sadzbe za neplatne dohodnutú podľa § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z. z. sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov.

53. Súd sa zaoberal aj tým, či výška RPMN dohodnutá v zmluve o spotrebiteľskom úvere bola vypočítaná správne, nakoľko žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 13.05.2019 uviedol, že výška fixnej ročnej úrokovej sadzby nebola stanovená správne. Za týmto účelom súd realizoval dožiadanie na Národnú banku Slovenska, ktorá súdu dňa 26.01.2022 písomne oznámila, že vykonala kontrolný prepočet RPMN pomocou interne vytvorenej aplikácie na výpočet RPMN. A na základe takéhoto zisťovania z údajov získaných zo zmluvy skonštatovala, že hodnota RPMN je vo výške 32,38 % a teda je vyššia ako RPMN uvedená v zmluve vo výške 32 %. Aj z tohto dôvodu je zmluva o spotrebiteľskom úvere bezúročná a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. d) zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

54. Súd sa tiež zaoberal aj tou skutočnosťou, či si veriteľ pri uzatváraní zmluvy o spotrebiteľskom úvere splnil svoju povinnosť, ktorú mu ukladá ustanovenie § 7 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. a či sa zaoberal posúdením schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver a či túto okolnosť posúdil s odbornou starostlivosťou. Zo zmluvy je zrejmé, že žalovaný ako dlžník bol zamestnaný v obchodnej spoločnosti W. J., J.. S.. Z.. a jeho priemerný čistý príjem dosahoval 750 eur. Dňa 30.12.2021 konajúci súd vyzval žalobcu, aby preukázal, že pri uzatváraní zmluvy o pôžičke si splnil svoju zákonnú povinnosť podľa § 7 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a s odbornou starostlivosťou posúdil schopnosť spotrebiteľa spotrebiteľský úver splácať. Žalobca elektronickým podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 18.01.2022 súdu oznámil, že údaje o zamestnávateľovi a výške mesačného príjmu, ktoré sú uvedené v úverovej zmluve, pravdivosť potvrdil žalovaný vlastnoručným podpisom a z toho vyplýva, že v čase uzavretia zmluvného vzťahu bol žalovaný v riadnom pracovnoprávnom vzťahu. Žalobca poukázal na to, že výška dosahujúceho čistého mesačného príjmu žalovaného v čase podpisu úverovej zmluvy bola postačujúca na plnenie si povinnosti žalovaným vyplývajúcich

z úverovej zmluvy. V čase podpisu úverovej zmluvy nemal veriteľ povinnosť nahliadať do registra údajov o spotrebiteľských úveroch. V elektronickom podaní, ktoré žalobca doručil dňa 02.02.2022 Okresnému súdu Levice uviedol, že veriteľ si vyžiadala od žalovaného za účelom overenia jeho bonity súhlas s použitím jeho osobných údajov za účelom preverenia jeho úverovej histórie v nebankovom registri klientskych informácií a v spoločnom registri bankových informácií ako aj s cieľom preverenia existencie jeho pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni, avšak súd pripomína, že žalobca ani na viaceré výzvy súdu žiadne listiny svedčiace o skúmaní bonity žalovaného pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere nepredložil. Dôvodom považovať poskytnutú pôžičku za bezúročnú a bez poplatkov je podľa názoru súdu aj dôvod hrubého porušenia povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 v nadväznosti na § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, kedy sa za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Splnenie tejto povinnosti preukázal žalobca len poukazom na znenie zmluvy o pôžičke, z ktorej vyplýva iba deklarovaný príjem žalovaného, avšak bez akýchkoľvek ďalších údajov o výdavkoch žalovaného, o jeho rodinnom stave, prípadne dôkazu o nahliadnutí veriteľa do príslušnej databázy o spotrebiteľoch, v dôsledku čoho v tomto smere žalobca podľa názoru súdu neunesol dôkazné bremeno. Posudzovanie schopnosti spotrebiteľa splácať úver len na základe uvedeného príjmu žalovaným pri uzatváraní zmluvy bez vzájomného posúdenia s výdavkami spotrebiteľa a jeho rodinným stavom alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov, je hrubým porušením povinnosti veriteľa podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré porušenie zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou poskytnutej pôžičky. Totiž ak aj spotrebiteľ uviedol výšku čistého mesačného príjmu dodávateľovi, je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť či a ktoré informácie je nevyhnutné overiť. Ak vstupné údaje o bonite spotrebiteľa sú zakladané len na tvrdeniach žalovaného bez priložených elementárnych dôkazov, resp. dokladov a veriteľ si takto spotrebiteľom uvádzané údaje prípustným spôsobom neoveroval, nemožno hovoriť o splnení povinnosti veriteľa posudzovať schopnosť spotrebiteľa splácať úver s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 v spojení § 11 ods. 1 veta práv zákona č. 119/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (uznesenie Krajského súdu Nitra zo dňa 21. decembra 2021 č. k. 9CoCsp/32/2021 - 313).

55. Veriteľ poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2 400 eur, pričom žalobca v podanej žalobe ku dňu 26.03.2019 uviedol, že žalovaný zaplatil veriteľovi sumu vo výške 2 371,89 eura k zmluve o pôžičke pod č. XXXXXXXX. Počas konania žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie 70 eur, nakoľko žalovaný plnil dňa 19.03.2017 vo výške 35 eur a dňa 26.04.2019 vo výške 35 eur. Z uvedeného je zrejmé, že veriteľ poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 2 400 eur a žalovaný zaplatil sumu vo výške 2 441,89 eur. Žalovaný zaplatil viac ako mu veriteľ poskytol úver a vzhľadom k tomu, že zmluvný vzťah súd vyhodnotil za bezúročný a bez poplatkov, súd žalobu v celom rozsahu zamietol.

56. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

57. Súd pripomína, že Okresný súd Levice rozsudkom zo dňa 07. augusta 2019 sp. zn. 14Csp/22/2019 - 128 výrokom č. II. konanie o zaplatenie 115,23 eura s príslušenstvom zastavil. Vzhľadom k tomu, že tento výrok súdu prvej inštancie nebol napadnutý odvolaním, vo veci bolo v zastavujúcej časti právoplatne rozhodnuté týmto rozsudkom. Predmetom súdneho konania preto zostala suma vo výške 1 560,36 eura. Súd mal za preukázané, že žalobca podal nedôvodne žalobu v časti o zaplatenie 1 640,59 eura čo predstavuje v percentuálnom vyjadrení neúspešnosť žalobcu v rozsahu 97,91 % a úspešný bol žalobca v časti o zaplatenie 35 eur, čo predstavuje úhrada žalovaného po podaní žaloby dňa 26.04.2019 vo výške 35 eur a preto úspešnosť žalobcu je v rozsahu 2,09 %. Celková úspešnosť žalovaného je v rozsahu 95,82 % (97,91 % predstavuje úspešnosť žalovaného - 2,09 %, čo predstavuje neúspech žalovaného = 95,82 % úspechu žalovaného).

58. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

59. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

60. O výške trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Leviciach na Krajský súd v Nitre v dvoch písomných vyhotoveniach.

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis (§ 127 ods. 1 CSP).

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (127 ods. 2 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých

dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na nariadenie exekúcie podľa osobitného zákona.